

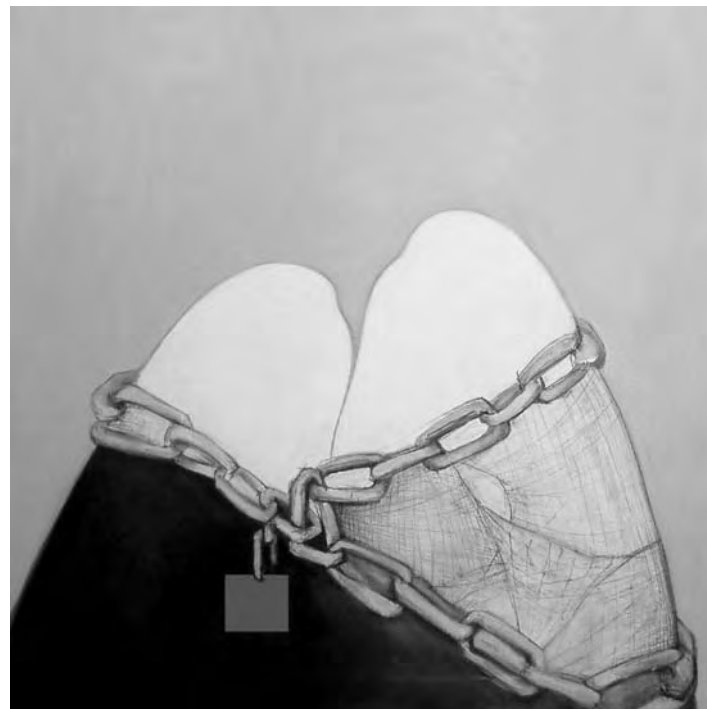
Maja Škaljac Stanošević

MILANA PAUNOVIĆ, Slike

12 - 22. 02. 2008.

Izložbom "Oljušti me, ogoli me, otvori me..." iz ciklusa EROS Milana Paunović je sebi i nama pokazala koliko je za nju bitno da ostane originalna, autentična, verna svom likovnom izrazu i svojoj tematici - tom svom pogledu odozgo. Svaka slika je ujedno i izazov da se napravi skraćenje u tehničkom smislu. Ceo opus je nastao kao potreba za otkrivanjem sebe. Umetnica osluškuje svoje misli, meditira, uživa u tišini i samoći, analizira sebe i vodi svoj autoerotski dnevnik. Dok slika ona se igra crtežom, koloritom, teksturom, interveniše u materijalu, dimenzijama... Svi radovi su nastajali u intimnim trenucima, u toplom ambijentu kupatila. Sedeći na WC šolji ona uvek slika iz istog ugla, vidi isti kadar; svoje noge, butine, prste... U tim momentima osame, kreativnost, inspiracija i lucidnost izbijaju u prvi plan. Radovi su eksplicitno erotski, provociraju na samoispitivanje, osećaju se strahovi žene koja želi da se otkrije, žene koja uživa u svojoj samoći- koja je teška, a ipak inspirativna; samoći koja istovremeno pritiska i oslobadja. Veš koji je gotovo uvek spušten do pola simboliše večitu dilemu - skinuti se ili ne, gde je granica. Iako se na nekim radovima oseća prisustvo suprotnog pola, kadar koji umetnica vidi je nedostupan muškarcu i to gotovo uvek pravi distancu. Žena teži da je muškarac otkrije i ogoli, da udje u njen "sistem", ima potrebu za otkrivanjem uprkos izolovanost i usamljenosti. Istovremeno se osećaju čežnja, tuga, samoća... Njeni radovi postaju podloga za redjanje erotskih simbola: bodlja, gaćice, mini suknya, lanci i katanci. Ti predmeti su u funkciji naracije, pokušavaju da ispričaju priču koja se vezuje za EROS, kao kreativno nadahnuće, nešto najdublje u nama, nešto što nas motiviše, pokreće... U svom istraživanju umetnica se osmelila da eksperimentiše i da se igra sa materijalima; lepi, dodaje,

Milana Paunović

tapacira, prišiva, zakopčava (i raskopčava)... Neretko izlazi iz formata u prostor, "skrnavi" se slika u tradicionalnom smislu, nedostaju delovi platna, nogama je tesno u slici, hoće napolje - bukvalno i simbolično; na slici sa trnjem krv deluje vrlo realistično, oseća se bol - fizička i psihička.

"Ljubav", jedino vajarsko delo na ovoj izložbi, skulptura koja asocira na antičku nema feminističku podlogu. To je priča o romantičnom žrtvovanju. Muškarac je ovde štikla koja pridržava ženu, podiže je, čini je moćnijom i ženstvenijom - on je njen oslonac. Koliko god na prvi pogled radovi imaju za temu puku erotiku, oni nisu nimalo prosti i banalni. Šalju jednu intimnu poruku koja u sebi sadrži nekoliko životnih pitanja - pitanja ljubavi, sreće i tuge, neshvaćenosti, prolaznosti života i ljudske patnje.

Milana Paunović - rođena u Beogradu 1976. godine. Diplomirala na ALU, u klasi Mome Antonovića 2002. godine. Član ULUPUDS-a od 2006. godine.